

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. София, 26.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и осми май през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: подп. ВАСИЛ М. П.
 лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря В.А ИВ. Х.ВА
в присъствието на прокурора п. Ив. П.
като разгледа докладваното от лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20256000600001 по описа за 2025 година

Производството е по чл. 313 и следващите от НПК.

С Присъда № 4/13.02.2024 г. по НОХД № 88/2023 г. по описа на Военен съд-С. подсъдимият В. В. Д. е признат за виновен в това, че на 02.12.2022 година, около 11.05 часа, в гр. С., по ул. „.....“, с посока на движение към ул. „.....“, управлявал МПС –лек автомобил марка „.....“, модел „.....“, с рег. №, с концентрация на алкохол в кръвта си над 1.2 на хиляда, а именно - 1.38 на хиляда, установено по надлежния ред съгласно Наредба № ../19.07.2017г., поради което на основание чл. 343б, ал. 1 от НК и чл.55, ал. 1, т. 1 от НК съдът е наложил наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца, чието изтърпяване е отложил на основание чл. 66, ал.1 от НК за срок от три години. На основание чл.343г, вр. чл. 343б, ал. 1 от НК подсъдимият е лишен от право по чл. 37, ал.1, т.7 от НК да управлява моторно превозно средство за срок от една година и шест месеца като е приспаднато времето, през което подсъдимият е бил лишен от това право по административен ред.

Срещу присъдата е подадена въззивна жалба и допълнение към нея от защитниците на подсъдимия. В същата се твърди, че присъдата е неправилна и незаконосъобразна, постановена в противоречие с материалния и процесуалния закон, както и при явна несправедливост на наложеното наказание.

В жалбата се твърди, че първостепенният съд е допуснал нарушения в аналитичната си дейност, не е направил подробен анализ на доказателствените материали и необосновано е кредитирал обвинителните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, за сметка на оправдателните. Твърди се, че показанията на полицейските служители свид. Н. и свид. А., касаещи часа на извършване на проверката, лицата пътували в МПС и имало ли е спряно друго МПС преди проверката на подсъдимия, са неистински, но са кредитирани от военния съд. Оспорен е надлежния ред за установяване на наличието на алкохол в кръвта по чл. 6, ал. 9 от Наредба № .. от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /Наредба № ../2017г./. Изложени са доводи за това, че изследваната по делото проба не е на подсъдимия и че връзката на пробата с подсъдимия е установена на базата на субективни гласни доказателства, събрани чрез разпита на посочените свидетели, за които се твърди, че са пряко заинтересовани от изхода на делото по силата на служебната си характеристика. Според жалбоподателите цитираните нарушения на съда са довели до неправилното осъждане на подсъдимия, без обвинението да е доказано по несъмнен начин. Настоява се за отмяна на атакуваната присъда и постановяване на нова, с която подсъдимият да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

По въззивната жалба се е произнесъл предходен състав на военно-апелативния съд, който с Решение № 23 от 28.10.2024 г. по ВНОХД № 27/2024 г. по описа на същия съд е потвърдил атакуваната присъда като законосъобразна.

Въз основа на жалба на защитниците на подсъдимото лице с Решение № 16 от 16.01.2025 г. по н.д.№1031/2024 г. по описа на ВКС се е произнесла касационната съдебна инстанция. ВКС е отменил атакувания акт на Военно-апелативния съд и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд със задължителни указания при новото разглеждане съдът да изпълни в цялост задълженията си за обективно и всестранно изследване на всички правнорелевантни факти по делото, като изиска информация за това дали са налични видеозаписи от 02.12.2022 г. от монтираната камера на служебния автомобил с ДК№, с който са патрулирали двамата полицейски служители свид. Н. и свид. А., тъй като липсата на „конфликтна ситуация“ при провеждане на проверката, не означава, че такава информация не се съхранява на магнитен носител или по друг начин, с оглед образуваното наказателно производство за престъпление по чл. 343б, ал.1 от НК. След изясняване на този въпрос и при наличие на записи от камерите на служебния автомобил, ВКС е указал да се извърши оглед на ВД, за което да се състави протокол, от съдържанието на който да стане ясно дали в обхвата на записващата камера е попаднало и е записано спирането на друго МПС и дали е извършена проверка с дрегер на водача му, непосредствено преди проверката на подсъдимия. Указано е още да се изясни чрез съответната справка от Областната дирекция на МВР дали на свид. Н. и свид. А. е бил поверен и дали са използвали дрегер ARNA № на 02.12.2022 г., с оглед наличието на противоречие в приложени по делото справки, които изхождат от РУ на МВР С.. Указано е още да се направи анализ на противоречията, съдържащи се в писмените, гласните и

веществени доказателства по делото, като ясно се посочи на кои от тях и поради какви причини съдът се доверява.

Пред настоящата въззивна инстанция жалбата се поддържа от защитниците на подс. Д.. Отново се поставя акцент върху твърдението за наличие на противоречие в показанията на полицейските служители Н. и А. и допуснати от тях нарушения на Наредба № ../2017 г., описани подробно във въззивната жалба и упоменати по-горе. На съда се предлага да не кредитира цитираните гласни доказателствени средства, а да се довери изцяло на показанията на свид.Р., която считат за незаинтересована от изхода на делото, доколкото към датата на първия ѝ разпит не се е намирала в положение на служебна зависимост от подсъдимия /същият вече е бил дисциплинарно уволнен/. Защитниците настояват съдът да приеме, че към момента на проверката отразеният в АУАНН резултат от дрегера не е на подсъдимия, а на друго лице. На следващо място защитниците сочат, че полицейските служители, след като са установили, че проверяваното лице е офицер от, е следвало незабавно да уведомят органите на или Като съществено нарушение на Наредба №../2017 г. се сочи и липсата на стикер върху талона за изследване на кръвна проба. Финално защитниците оспорват извода на първостепенния съд, че допуснатите процесуални нарушения при проверката и при съставянето на АУАН и НП в административнонаказателно производство би довело до отмяна на наказателното постановление, но доколкото се касае за деяние, което е с по-висока обществена опасност от административно нарушение, то на подсъдимия следва да бъде ангажирана наказателната отговорност и да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК. В обобщение защитниците настояват за отмяна на атакуваната присъда и за постановяване на нова, с която подс. Д. да бъде признат за невиновен по обвинението за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

Представителят на Военно-апелативна прокуратура намира присъдата за правилна и законосъобразна. Намира за безспорно установено, че подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав по чл.343б, ал.1 от НК. Според представителя на ВоАП по повод наведените от защитата доводи, че проверката е извършена с техническо средство, различно от визираното в обвинителния акт, от приложените към делото писмени доказателства и свидетелски показания се установява, че проверката за алкохол е извършена с техническо средство““ с № ARNA, а не с “.....“ с № ARNA като се позовава на приобщените по делото писма-отговори от началника на РУ МВР - С. и на показанията на полицейските служители Н. и А.. Намира за неоснователно оплакването от страна на защитата, че полицейските служители нямат право да задържат подсъдимия, който към момента на извършване на проверката е бил офицер от ... За оборване на това твърдение сочи, че подсъдимият не е лице с имунитет като офицер от ... В допълнение подчертава, че служителите на МВР са имали право да го задържат в момент на извършване на престъпление от общ характер, какъвто е настоящия казус. На същите като част от структурата на МВР е възложено по силата на закона да осъществяват контрол по ЗДвП и ППЗДвП спрямо всички водачи на МПС. Намира, че разпоредбата на чл.

2 от Наредба № ../2012 г., съобразно която употреба на алкохол от военнослужещи от въоръжените сили на Република България през работно време е установената чрез технически средства и потвърдена с лабораторни изследвания в специализираните лаборатории на Военномедицинска академия концентрация на алкохол в кръвта над 0,50 грама на литър (g/l), е неприложима в настоящия случай. Аргументира се с основната цел на Наредба № ../2012 г.- да се установи годността на военнослужещите да изпълняват функционалните си задължения в рамките на установеното за тях работно време, но не и когато те са участници в движението.

Прокурорът намира, че с приетата линия на защита от страна на подсъдимия и неговите процесуални представители, неоснователно се разширява предмета на настоящото дело, като се сместват три вида производства - административно по отношение на задържането; етап от административнонаказателно производство със съставянето на АУАН и наказателно производство. Тези три процесуални процедури и защитата срещу тях са уредени в различни процесуални кодекси и закони единствено разпоредбите на НПК са приложими към настоящия казус. Прокурорът твърди, че направените поправки и дописвания в АУАН, заповедта за задържането и протокола за обиск са ирелевантни за настоящия процес. Относно анализа и оценката на доказателствата, намира, че правилно първоинстанционният съд не е кредитирал показанията на свид. Р. и обясненията на подсъдимия в частта им относно наличието на бял бус и друг лек автомобил на мястото на установяване на нарушението, тъй като такива твърдения не са налице в показанията и обясненията, дадени в хода на досъдебното производство, а се изтъкват едва осем месеца по-късно в хода на съдебното следствие на 12.12.2023 г.

В резултат на проведеното от втория състав на ВоАС следствие и попълването на доказателствения материал с нови доказателствени източници прокурорът обосновава извод, че по делото са събрани и проверени всички възможни доказателства, касаещи начина и времето на извършване на проверката от полицейските служители, номера на използваното техническо средство, резултата от извършената с него проба, както и че е установена връзката на пробата с личността на подс. Д.. Пледира на основание чл. 338 от НПК да бъде потвърдена атакуваната осъдителна присъда по НОХД № 88/2023 г. по описа на СВС, а подадената жалба от защитата на подсъдимото лице да се приеме за неоснователна.

Упражнявайки правото си на лична защита и на последна дума подсъдимият се присъединява към заявеното от неговите защитници и моли да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

Военно-апелативният съд, след като се запозна с всички материали по настоящото наказателно производство, обсъди доказателствата и доказателствените средства, събрани в хода на разследването и на проведеното от съдебните инстанции съдебно следствие, провери атакуваната присъда по оплакванията на жалбоподателя, както и служебно изцяло по реда на чл. 314, ал. 1 от НК намира, че жалбата на подсъдимия е неоснователна.

След анализ на доказателствения материал по делото са направени фактически констатации,

които напълно се споделят от въззивната инстанция. Установено е по безспорен начин, че на за периода от време от 30.11.2022 г. до 02.12.2022 г. подс.В. Д. и свидетелите П. Р., Ц.В. и М.Д. са били командирани в курортен комплекс „.....“ за участие в семинар по Подс.Д. пътувал със собствения си лек автомобил марка „.....“, модел „.....“ с рег.№ На 01.12.2022 г. вечерта в комплекса имало тържество по случай завършването на обучението, което продължило до 00.30 ч на 02.12.2022 г. Подсъдимият и посочените по-горе свидетели участвали в тържеството. Употребил алкохол, което било възприето от свид.Д., свид.Р. и свид.В.. След края на празненството трите свидетелки се прибрали в хотелските стаи, а подс.Д. останал във фойето пред ресторанта заедно с други свои колеги.

При завръщане от семинара, на 02.12.2022 г. около 11.05 ч.Д. управлявал личния си автомобил в гр. С., по улица „.....“ с посока на движение към ул. „.....“. В автомобила пътувала на предна дясна седалка свид.П. Р.. Подсъдимият бил спрял за проверка от полицейските служители на РУ – МВР – гр. С. Й. А. - и В. Н. - Сигналът за спиране бил подаден от свид.Н. със „стоп-палка“. В 11:09:40ч. подс. Д. бил тестван от свид. В. Н. за употреба на алкохол с техническо средство „.....“ № ARNA Пробата била извършена като Н. подал техническото средство на водача през отворения прозорец на автомобила и Д. издишал въздух в него, без да излиза от автомобила си. Веднага след извършване на проверката подсъдимият се запознал с показанията на уреда. Техническото средство отчело положителна проба 1,38 промила в количеството издишан въздух отД..

Техническото средство „.....“ с фабричен номер ARNA-....., собственост на ОД на МВР-С., е преминало техническа проверка в „.....“-С. на 23.08.2022г. със срок на валидност 6 месеца. Със Заповед №/13.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи, в сила от 29.09.2017г., техническото средство „.....“ е утвърдено и определено относно проверката за употреба на алкохол от водачите на пътни превозни средства.

След проверката подс. Д. бил откаран с полицейския автомобил, управляван от Н., в РУ-МВР-С., а свид. А. се качил, управлявал и придвижил автомобила на Д., заедно със свид. Р., до управлението на МВР-С.. Свидетелката останала пред сградата на управлението.

Подсъдимият отказал да даде кръв за химическо изследване, поради което не е бил транспортиран до филиала за „Спешна медицинска помощ“-гр. С., който бил определен за вземане на кръв в района на града. Д. бил освободен от РУ-МВР-гр.С. в 19.40ч. на 02.12.2022г.

Свид.Р., след като била транспортирана до сградата на полицейското управление, узнала за задържането на подсъдимия и осведомила по телефона свид.В. и свид.Д. за задържането наД.. Последните две свидетелки се придвижили до сградата на РУ-МВР-С. и трите заедно се отправили към гр.С..

Със Заповед №...../05.12.2022г. на Командира на командването за логистична поддръжка-в.ф.....-С., Т. Т. била назначена служебна проверка по случая, в резултат на която е направен извод, че Д. -началник на отделение „.....“, във военно формирование-С., е нарушил т.6 от заповед на Министъра на отбраната №

...../12.08.2022г., повеляваща при констатиране на подобно нарушение от компетентните органи, на военнослужещия да се налага дисциплинарно наказание „уволнение“ по чл. 245,ал.2 във връзка с чл.242,т.9 от ЗОВСРБ във връзка с етичния кодекс.

Със Заповед на Министъра на отбраната №...../18.01.2023г. и на осн. чл.242,т.1 и т.9, чл.244,т.7,чл.245,ал.2 и чл.248 от ЗОВСРБ, чл.137,ал.10 от ППЗОВСРБ, във връзка с чл.178,ал.1 от ЗОВСРБ, чл.114,т.3 и т.4 и чл.115,ал.1,т.7 от УВСВСРБ, т.6 от Заповед на Министъра на отбраната №/12.08.2022г. относно забрана за употреба на алкохол, наркотични вещества, техни аналози или други упойващи вещества от военнослужещите и т.5.8.2 от Етичния кодекс за поведение на военнослужещите, утвърден с МЗ №/27.09.2021г., на Д. било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ за управление на лично моторно превозно средство, след употреба на алкохол в служебно време, с установен положителен резултат от 1,38 промила в количеството издишан въздух. Договорът му за кадрова военна служба е прекратен и същият е зачислен в запаса.

Подс. Д. е завършил ВА „.....“ - гр. С. през 2013г. Притежава висше гражданско образование „магистър“ с гражданска специалност „машинен инженер“. В последно военно звание „.....“ е от 27.07.2017г. На последната заемана длъжност „..... в отделение „.....“ във в.ф.....-С.“ е назначен на 01.09.2021г. със Заповед №/31.08.2021г. на Началника на отбраната. Последната му атестация за кариерно развитие е с положителна оценка. Притежава разрешение за достъп до класифицирана информация №..... с ниво на достъп „.....“, издадено на 21.04.2022г.

Видно от служебната характеристика подсъдимият е изпълнявал служебните си задължения съвестно и е работил с чувство на отговорност, стриктен в изпълнението на поставените му задачи. Към служебните си задължения се е отнасял с необходимата сериозност. Умеел е да работи в екип и да степенува важността на поставените задачи.

По време на службата си е награждаван и поощряван с „обявяване на благодарност“ от командир на поделение, от командир на полк и от командир на бригада. По време на службата си е наказван от командир на поделение и от началник –щаб на поделение със „строго мъмрене“ и „мъмрене“ за неизпълнение на служебни задължения, за неизпълнение на функционални задължения и за нарушаване на военната дисциплина.

Подс.Д. се води на отчет като водач на МПС в ОД на МВР-К. с категория за правоспособност „С“. Последното му издадено СУМПС № е издадено на 26.10.2020г. и валидно до 26.10.2025г. за категории: „В, С, М, АМ, ТКТ“ и статус към настоящия момент: отнети документи със съставен акт №/02.12.2022г. на РУ С. при ОД на МВР-С.: контролен талон №; СУМПС № Женен е и не е осъждан.

В хода на въззивното следствие, проведено в изпълнение на указанията, дадени с отменителното решение на ВКС, се приобщи към доказателствения материал по делото писмо Рег.№..... от 17.02.2025 г на Директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР, от което се установява, че при извършена проверка в АИС ВОДПК не са налични /преиндексирани/ видеофайлове от извършената служебна дейност на 02.12.2022 г. за

фабричния номер на техническото средство- вместо ARNA е посочено ARBA Това се установява от списъка на техническите средства, описани в Писмо рег.№ от 13.05.2025 г на Директора на ОД-МВР-С., в което не фигурира средство с фабричен номер ARBA Този извод се споделя и от самите защитници на подсъдимия в с.з., проведено на 28.05.2025 г.

Въззивната инстанция намира, че изградената от първостепенния съд фактическа обстановка кореспондира с доказателствения материал. При констатирани пропуски и несъответствия при изготвянето на акта за установяване на административно нарушение, заповедта за задържане на подсъдимото лице, талон за медицинско изследване, протокол за обиск, както и противоречие в показанията на полицейските служители Н. и А. от една страна и обясненията на подс.Д. и свид.Р., първостепенният съд е изпълнил задължението си да извърши анализ на доказателствения материал като е разяснил в кои части кредитира показанията на упоменатите свидетели, респ.обясненията на подс.Д. и поради каква причина.

Правилно съдът е приел, че подс.Д. е пътувал от курортния комплекс за С. със свид.Р. - в тази насока са показанията на свидетелите Р., В. и Д. / видно от съдържанието на протоколите за разпит на свидетелите В. и Д., които не са разпитани от първостепенния съд, тъй като производството е разгледано по реда на съкратеното съдебно следствие по чл.371, т.1 от НПК, поради дадено съгласие от подсъдимия и защитниците му да не се провежда техния разпит/.

Настоящата инстанция приема за правилен фактическия извод на военния съд, че на 02.12.2022 г. в гр.С. подсъдимият е бил спрян за проверка от свид.Н. и изпробван в личния му автомобил за употреба на алкохол с техническо средство, поради липса на противоречия в показанията на Н., А. и Р..

Налице са противоречиви данни относно техническото средство, с което е извършена проверката. В материалите по досъдебното производство-протоколи от разпити на свид.Н. и свид.А., показанията на същите свидетели пред първоинстанционния съд, докладна записка, изготвена от свид.А. /л.50 от ДП/ е посочено, че проверката е извършена с с фабричен номер ARNA Въззивната инстанция напълно споделя фактическия извод, че проверката е извършена с с фабричен номер ARNA В тази връзка бяха положени процесуални усилия за изясняване на спорния въпрос относно фабричния номер на техническото средство за измерване, който е свързан и с наведените доводи от защитата, че отчетената проба е извършена със средство, различно от посоченото в АУАН и че резултат от проверката касае лице, различно от подсъдимия, чийто автомобил също е бил спрян за проверка. Уместно е да се отбележи, че тези доводи са изтъкнати едва в съдебната фаза на наказателното производство, т.е. след изтичане на срока за съхранение на информацията от видеофайлове от извършената служебна дейност на 02.12.2022 г. за служебен автомобил „.....“ с рег.№....., ползван от дежурен екип на КАТ ПП към РУ-С., състоящ се от полицейските служители Н. и А.. От посочените във фактическите констатации по-горе писма на Директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР и на

началник отдел „ОП“ при Областна дирекция на МВР-С. видеофайловете, касаещи дейността на полицейските служители Н. и А. от наряда на 02.12.2022 г не са съхранени. Двата служители не са били снабдени с персонални камери, което бе установено от Писмо рег.№ от 17.04.2025 г. Началника на РУ-С.. При преценката на достоверността на показанията на свидетелите Н. и А. от една страна и показанията на Р. и подс.Д. в частта им относно техническото средство, с което е извършена проверката, респ. от кое лице е взета пробата, се проведе задълбочено изследване относно броя на техническите средства, с които е разполагала областната дирекция на МВР-С., колко от наличните към датата 02.12.2022 г. анализатори за алкохол в дъха тип „.....“ са преминали успешно проверка в Лабораторията за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери. Видно е, че сред изброените 33 броя средства няма техническо средство „.....“ с фабричен номер ARNA Отраженият в АУАН „.....“ с фабричен номер ARNA обаче фигурира в списъка на тридесет и трите средства, зачислени на ОДМВР-С.. Същото средство е посочено в списъка на успешно преминалите проверка в Лабораторията за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери. Горното налага извода, че при изписването на фабричен номер ARNA в докладната записка на свид.А. е допусната грешка и се касае за „.....“ с фабричен номер ARNA Не на последно място съдът съобрази, че видно от разпечатката от използваното техническо средство / л.65 от ДП/ е посочено, че проверката е извършена с „.....“ с фабричен номер ARNA Съобразявайки цитираните по-горе писма съдът намира, че следва да даде вяра на показанията на двамата полицейски служители, депозиран пред настоящата въззивна инстанция, вместо на показанията на свид.Р. и обясненията на подсъдимия, приемайки, че проверката е извършена с техническото средство, посочено в акта за установяване на административно нарушение, респ. че показателите на техническото средство касаят проба от издишания въздух от подс.Д..

Първостепенният съд е приел за установено, че подсъдимият е управлявал около 11.05 ч. лекия си автомобил в гр.С., завръщайки се от семинара, проведен в курортен комплекс „.....“, спрян е бил от полицейските служители Н. и А. за рутинна проверка и в 11.09.40 ч. на 02.12.2022 г. е бил тестван за употреба на алкохол. Пред всички съдебни инстанции защитниците на подсъдимия са се позовавали на извършените поправки, несъответствия в часовете, отразени в акта за установяване на административно нарушение, талона за медицинско изследване и протокола за обиск на лице като са се позовавали на допуснатите от полицейските служители съществени процесуални нарушения на административнонаказателното производство. Военният съд е изложил пестелив анализ на писмения доказателствен материал досежно часа, в който подсъдимият е управлявал превозното средство при спирането му за проверка, както и часа, в който е извършен теста за алкохол. Настоящата инстанция намира за необходимо да изложи допълнителни съображения защо приема установено, че събитията са се развили в хронологичен ред, описан в посочената по-горе фактическа обстановка. Вярно е, че в акта за установяване на административно нарушение е отразено, че подсъдимият е управлявал автомобила в 11.20 ч, но в разпечатката от техническото средство / л.65 от ДП/ и в дневника за отразяване на

результатите от използване на технически средства /л.63-64 от ДП/ е посочено, че пробата е извършена в 11.09.40ч. Доколкото обаче актът за установяване на административно нарушение, съгласно нормата на чл.14, ал.2 от НПК не може да има предварително определена сила, то изложените в него обстоятелства подлежат на проверка от съда. При извършената съпоставка между АУАН и цитираните по-горе писмени материали съдът намира, че е допусната техническа грешка при посочване на 11.20 ч. като час на управление на автомобила с концентрация на алкохол в кръвта 1,38 промила в акта за установяване на административно нарушение. В този смисъл верни са фактическите констатации на военния съд относно времето и часа на осъществяване на престъпното деяние.

Обсъждайки противоречията в писмените доказателствени източници в процеса на отделяне на спорното от безспорното, първостепенният съд не е допуснал процесуални нарушения, изразяващи се в противоречиви мотиви или липса на такива. При изграждане на фактическата обстановка се е позовал предимно на писмените материали, относно които не е констатирал пропуски при изготвянето им. Правилно е констатирал противоречие и в гласния доказателствен материал, а именно в показанията на свидетелите Н., А. и Р., което е обусловило приложението на разпоредбата на чл.143 от НПК. Проведената очна ставка между свидетелите Н. и Р., както и между А. и Р. не е преодоляло различията в показанията на тримата. Подчинявайки се на правилата на формалната логика, правилно съдът е приел, че свид.Р. е пътувала заедно с подсъдимия, когато последният е бил спрян за проверка от полицейските служители., т.е. в тази част е приел да се довери на нейните показания, респ.да не кредитира показанията на свидетелите Н. и А.. Въззивният съд е солидарен с този фактически извод, тъй като от протоколите за разпит от досъдебното производство на свидетелите В. и Д. се установява, че Р. е позвънила на колежките си, уведомявайки ги за случилото се, съобщила им е, че се намира пред сградата на полицейското управление и същите са пристигнали, за да я транспортират до С.. Кредитираната част от показанията на Р. кореспондира с обясненията на подсъдимия досежно посоченото обстоятелство. Правилно съдът е приел да се довери и на частта от нейните показания, касаеща начина, по който двамата са били отведени до сградата на РУ-С.- подсъдимият със служебния полицейски автомобил, а свидетелката- с личния автомобил на подс.Д.. При разпита на двамата полицаи последните категорично са заявили, че свид.Р. не е пътувала с подсъдимия, което твърдение правилно съдът не е приел за достоверно по аналогични причини.

Защитниците на подсъдимия настояват въззивната инстанция при реализиране на контролните си правомощия изцяло да изключи от доказателствения материал показанията на свидетелите Н. и А.. Искането настоящият съд намира за неоснователно. Вярно е, че при разпитите на двамата свидетели са дали противоречиви показания, които не са преодоляни при приложението на разпоредбата на чл.281 от НПК. Правилен е подходът на военния съд да ги цени критично и в съответствието им с писмените доказателствени източници, при това едва след извършения анализ и оценяването на достоверността на последните. Настоящата инстанция намира за правилен този подход, още повече, че след изпълнение на указанията на ВКС и провеждане на въззивно следствие, се установи категорично, че

фабричният номер на техническото средство е ARNA, както и че резултатът от проверката е от издишаното количество въздух от подсъдимия, а не от друго лице. В този смисъл правилно е решението на проверявания съд да кредитира тази част от показанията на двамата свидетели, а в частта относно твърдението им, че подсъдимият е пътувал сам- да не ги цени като източник на достоверна информация.

Защитниците на подсъдимия са направили искане за първи път пред този състав на ВоАС да бъдат изключени от доказателствения материал показанията на свид. Г.- свидетел на отказа на подсъдимия да даде кръвна проба. Действително свидетелят в съдебно заседание заяви, че вербално изразеният отказ на подсъдимия да даде кръвна проба не е бил възприет лично, а му бил възпроизведен от двамата свидетели в присъствието на подс.Д., за удостоверяването на което е положил подписа върху талона за медицинско изследване. Съдът намира, че следва да кредитира показанията на свид. Г., дадени в хода на наказателното производство, с изключение на частта, в която е заявил, че не е възприел лично отказа на подсъдимия. Този извод се налага, доколкото в кредитираната част тези показания съответстват на обясненията на подсъдимия, според които отказът е бил мотивиран от разбирането му, че кръвната проба следва да бъде дадена единствено във ВМА.

Съобразявайки гореизложеното, настоящата инстанция намира, че военният съд е обсъдил доказателствената съвкупност, обсъдил е и е съпоставел помежду им относимите към предмета на делото доказателствени материали, като е изложил аргументи за направените изводи в мотивите, към които се присъединява и въззивната инстанция.

Въззивният съд намира за законосъобразен правният извод от първоинстанционния съд, че подс. Д. е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на чл. 343б, ал. 1 от НК, тъй като на 22.12.2022 г. в гр. С. е управлявал МПС – с концентрация на алкохол в кръвта над 1.2 на хиляда, а именно - 1.38 на хиляда, установено по надлежния ред съгласно Наредба № ../19.07.2017г. Съставът на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК е бланкетен и редът за установяване на алкохол в кръвта е уреден в Наредба № ../2017 г. Подзаконовият акт определя надлежния начин за установяване на алкохолната употреба от водачите на МПС като признак от обективната страна на деянието по чл. 343б, ал. 1 от НК. С измененията на наредбата от 2018 г. е допълнен специалният режим на изследване и е въведена правната презумпция по чл. 6, ал. 9. Ако показанието на техническото средство не бъде оспорено от водача, наредбата предвижда изследването да спре дотук. При оспорване, водачът избира по кой от съществуващите два реда - чрез доказателствен анализатор на издишания въздух или чрез медицинско-химическо изследване на кръвна проба, да бъде продължено изследването, като изборът се отразява в талона.

Защитата на подсъдимия е навела доводи за неспазване на регламентирания от цитирания подзаконов нормативен акт надлежен ред за установяване на алкохолната употреба от подс.Д. като водач на МПС. Подсъдимият не оспорва отказа си, но аргументира същия, заявявайки, че като военнослужещ е следвало да бъде отведен във ВМА за изследване на кръвна проба. Наредба №.. /2017 г. не регламентира такова изискване. Според чл.11. (Доп. -

ДВ, бр. 81 от 2018 г.) от същата медицинското изследване и вземането на проби за химическо и химико-токсикологично лабораторно изследване се извършва в спешните отделения на многопрофилните лечебни заведения за болнична помощ и във филиалите на центровете за спешна медицинска помощ (ЦСМП), които се намират извън областните градове, както и в лечебните заведения, в които лицата са транспортирани за оказване на медицинска помощ или са настанени за лечение. Очевидно подсъдимият и защитниците му при направените възражения за неспазване на надлежния ред като обективен признак на престъпния състав по чл.343б, ал.1 от НК се позовават на Наредба № ... от 27 юни 2012 г за условията и реда за предотвратяване, контрол и установяване на годността за военна служба на военнослужещите от въоръжените сили на Република България при употреба на алкохол и злоупотреба и/или зависимост от наркотични вещества на Министъра на отбраната /обн. ДВ. бр.55 от 20 Юли 2012г., изм. и доп. ДВ. бр.66 от 10 Август 2018г., изм. ДВ. бр.67 от 13 Август 2021г./. В чл.2 от този подзаконов нормативен акт е регламентирано, че употреба на алкохол от военнослужещи от въоръжените сили на Република България през работно време е установената чрез технически средства и потвърдена с лабораторни изследвания в специализираните лаборатории на Военномедицинска академия концентрация на алкохол в кръвта над 0,50 грама на литър (g/l). Следователно специалния ред, предвиден в тази наредба, за установяване употребата на алкохол има за цел установяване годността на военнослужещите да изпълняват функционалните си задължения в рамките на установеното за тях работно време. В конкретния случай приложимите норми, регламентиращи надлежния ред за установяване употреба на алкохол, се съдържат в Наредба №.../2017г, доколкото подсъдимият е бил спрял за полицейска проверка от свидетелите А. и Н. в качеството му на участник в движението по пътищата и като водач на моторно превозно средство.

Следващото възражение на защитниците за неспазване на регламентирания надлежен ред е свързано с липсата на стикери върху талона за медицинско изследване. Действително в чл.3, ал.3 от Наредба №.../2017г е разписано талонът за изследване, който се попълва при съставяне на АУАН при установена концентрация на алкохол над 0, 5 на хиляда /чл. 3, ал. 2/, да се придружава от осем стикера с номера, съответстващи на номера на талона за изследване и добавена в края цифра от 1 до 8. Поставянето на стикери върху талона за изследване обаче е свързано преди всичко с гарантиране на правата на проверяваното лице при изследване на пробите от кръв за установяване на концентрация на алкохол. След като подсъдимият е отказал да получи талона за изследване и да даде кръвна проба за изследване, липсата на поставени стикери върху талона не опорочава процедурата по установяване на употребата на алкохол. Това е така, доколкото целта на поставянето на стикери е да се установи по несъмнен начин, че изследваната кръвна проба принадлежи на посоченото в талона за изследване лице. ВоАС намира още, че не е допуснато съществено нарушение при изготвянето на талона за медицинско изследване като не е конкретизирано медицинското заведение, в което да се вземе кръвна проба за изследване, поради направения от подсъдимия отказ.

Неоснователно е и последното направено от защитата възражение за нарушение на

надлежащия ред като елемент от престъпния състав по чл.343б, ал.1 от НК, изразяващо се в липсата на правомощия на полицейските служители да задържат подсъдимия в качеството му на военнослужещ. Според чл.14, ал.1 от Закона за военната полиция органите на служба "... " могат да задържат лице извън посочените в чл. 11, ал. 1 лица / военнослужещи и цивилни служители от Министерството на отбраната, от структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от Българската армия; лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер в съучастие с предходно изброените лица; лица, подготвящи, извършващи или извършили престъпление от общ характер или правонарушение на територията на обекти, съоръжения и превозни средства на Министерството на отбраната, на структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и на Българската армия, лица, влизащи, излизащи или намиращи се в тях, както и лица, заемащи без правно основание техни имоти; лица, които с действия или бездействия застрашават или увреждат реда и сигурността в и на Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната или сигурността на личния им състав, както и лица, които не оказват съдействие или не изпълняват разпорежданията на органите на военната полиция, дадени във връзка и в изпълнение на функциите им; членовете на управителните органи и служителите в еднолични търговски дружества с държавно участие в капитала, в които правата на държавата се упражняват от министъра на отбраната/ до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи в случаите по чл. 13, ал. 1, а именно когато са налице данни за извършено престъпление. За задържането органите на служба "....." незабавно следва да уведомяват органите на Министерството на вътрешните работи и им предават лицето в момента на пристигането им.

За разлика обаче от органите на служба "....." служителите на МВР, на които е възложено да упражняват контрол по пътищата, осъществяват правомощията си спрямо всички участници в движението по пътищата. Изключение от общото правило предвижда Инstrukция №..... от 20.10.2014 г за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение- чл.104, ал.2 от раздел Трети /загл.изм.-ДВ,бр.7 от 2021, в сила от 26.01.2021 г/, съгласно който при нарушение на правилата за движение дипломатически автомобил с флаг на чужда държава не се спира, а за констатираното нарушение се докладва по съответния ред. Във всички останали случаи върху участниците в пътното движение се осъществява контрол от съответните служители на МВР до момента, в който са налице данни, че се касае не за административно нарушение, а за престъпление. След като подсъдимият не е лице с имунитет, следва да се приеме, че действията на двамата автоконтрольори не са опорочили надлежащия ред, обсъден по-горе, за установяване на употреба на алкохол.

В обобщение въззивната инстанция намира за правилен извода, че подсъдимият от обективна страна е осъществил състава на престъплението по чл.343б, ал. 1 от НК. Правилен е изводът на военния съд, че по категоричен начин по делото са установени авторството, начина на извършване на деянието и надлежащия ред, по който е установена употребата на

алкохол. Освен категорично установените обективни признаци на разгледаното деяние, първоинстанционният съд правилно е приел, че в случая е налице и субективния елемент на престъплението по чл. 343б, ал. 1 от НК, а именно пряк умисъл. В тази връзка въззивната инстанция е длъжна да се съобрази с константната съдебна практика и приема, че за субективната страна на деянието следва да се съди най-вече от конкретните обективни действия и прояви на дееца, предшестващи настъпилите общественноопасни последици, а не от собствената му интерпретация на протеклите събития. От събраната доказателствена съвкупност по делото, категорично се установява, че подсъдимият, с оглед на неговата възраст, физическо и психическо развитие, образователен ценз, с достатъчен социален опит и опит като водач на МПС, както и поведението му и характера на действията му, добре е разбирал, че извършва действия, непозволени от закона и нарушава правилата за управление на МПС, като е искал настъпването на последиците от деянието. Иначе казано, подсъдимият е съзнавал общественноопасния характер на извършеното от него, предвиждал е и е искал настъпването на общественноопасните последици.

При индивидуализация на наложеното на подсъдимия наказание се констатира съществени пропуски, които обаче съдът, поради липса на протест, не разполага с правомощие да отстрани. Санкцията на чл.343б, ал.1 от НК включва наказание лишаване от свобода от една до три години и глоба от двеста до хиляда лева. Съдът е приел наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Като такива е приел чистото съдебно минало на подс.Д., добри характеристични данни, съдействие при разкриване на обективната истина и изолирания характер на деянието. Не е констатирал отегчаващи отговорността обстоятелства. Прилагайки нормата на чл.55, ал.1, т.1 от НК военният съд е наложил наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца, което на осн.чл.66, ал.1 от НК е отложил за минималния, предвиден от законодателя изпитателен срок-три години. На основание чл.55, ал.3 от НК съдът не е наложил кумулативно предвиденото в закона наказание глоба. Настоящата инстанция намира, че военният съд е проявил прекомерна снизходителност, тъй като не е съобразено обстоятелството, че по време на службата си е наказван от командир на поделение и от началник –щаб на поделение със „строго мъмрене“ и „мъмрене“ за неизпълнение на служебни задължения, за неизпълнение на функционални задължения и за нарушаване на военната дисциплина. Не е взето предвид също и концентрацията на алкохол в издишаното количество въздух при проверката с техническо средство-1,38 на хиляда, което чувствително надвишава концентрацията 1,2 на хиляда, предопределяща престъпния характер на деянието.

Първостепенният съд правилно е приложил разпоредбата на чл.343 г, вр.чл.37, ал.1, т.7 от НК като е лишил подсъдимия от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца като е приспаднал времето, през което е бил лишен да упражнява това право по административен ред в съответствие с чл.59, ал.4 от НК.

Финално въззивният съд намира, че атакуваната присъда е правилна и законосъобразна. Същата е постановена в пълно съответствие с разпоредбите на чл. 343б, ал. 1 от НК. Изпълнени са предписанията на тази законова норма за ангажиране наказателната

отговорност на подсъдимата за коментираното престъпление с цитираната правна характеристика и липсват предпоставките, визирани в чл. 304 от НПК за оправдаването на подсъдимия по този текст от закона, в каквата връзка са неоснователни наведените доводи от защитата на подсъдимия.

Искането за оправдаване на подсъдимия е неоснователно, поради категорична доказаност на деянието, извършено от подс. Д.. Наложено е наказание, следва да остане в определения от първата инстанция вид и размер, поради забрана за влошаване положението на подсъдимото лице с оглед липсата на подаден от ВОП протест.

ВоАС, след извършена цялостна проверка на атакуваната присъда, не намери допуснати съществени нарушения на процесуални правила, твърдени от жалбоподателя и защитниците му. Изводите на решаващия съд са направени след цялостен и правилен анализ на събрания доказателствен материал, а изготвените мотиви отговарят на изискванията на чл. 305, ал. 3 от НПК.

Водим от изложените аргументи, въззивната инстанция намира, че присъдата е законосъобразна, обоснована и правилна, а подадената от подсъдимия и защитата му въззивна жалба е неоснователна и не може да доведе до претендираните с нея правни последици.

В заключение, въззивният съд намира, че първоинстанционната присъда е законосъобразна, обоснована и справедлива, постановена при пълнота на доказателствата и без процесуални нарушения, поради което не страда от недостатъци, регламентирани в НПК, които да налагат отменяване или изменяване на съдебния акт.

Ето защо и ръководен от изложените съображения, на основание чл.334, т.6 и чл.338 от НПК въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 4/13.02.2024 г. по НОХД № 88/2023 г. по описа на Военен съд-С..

Решението може да бъде обжалвано и протестирано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____